

An dicemus nos haud posse magnitudinem gestorum oratione consequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dicere, quandoquidem haec est praecipua laudum illius pars, quod factis verba aequiparari non possint. Nam quorum benefacta naturam etiam superant mortalem, perspicuum est, quod horum laudes excedunt linguam humanam. Haud tamen ob id aspernabitur officium nostrum quod pro viribus praestamus, sed suum imitabitur Dominum: siquidem, & ille viduae duos tantum obolos deficientes in gazophylacium, non tantum duorum obolorum mercedem, sed multo amplius reddidit.

v. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

y. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem aeternam.

LECTIO V.

Proinde quamvis nostrae facultates exiguae sint, minime pretii, attamen, quae possumus, offerimus. Ea licet non respondeant magnitudini meritorum animae praecleari,

justique Ferdinandi tamen hoc ipsum celsitudinis illius maximum fuerit argumentum, quod nec pusilla repellat, sed idem faciat, quod solent divites. Si quidem illi, cum acceperint a tenuibus exigua, quibus non egent, sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui quod poterant obtulerint. Idem, & hic, cum acceperit a nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonabit nobis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus.

v. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

y. Cum acceperit a nobis laudicam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Unde igitur laudationem illius auspicabimur? An a magistratu, quem spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani Magistratus nequaquam possunt Christianorum demonstrare virtutes, quin potius frequentèr habent accusationem malitiae. Quam ob causam? Quoniam & sollicitudines amicorum, & circumcursationes, & adulationes, aliaque per multa his foediora tales Magistra-

tratus solent conciliare. Ceterum ubi Deus suo suffragio designari aliquem, incorruptum suffragium, alienum ab omni suspitione iudicium, indubitata fuerit delecti comprobatio propter ejus, qui delegit, auctoritatem.

v. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidit justum coram me ex omnibus Gentibus.

y. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Quia te gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus ad Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Ex Serm. 22.

Praemia statuuntur iis semper, quibus certamina dura proponuntur: ac pro magnitudine certaminis, praemii proponitur magnitudo. Hinc est, quod discipulis suis Christus

regnum ponit in praemio, ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula despicit, qui tendit ad regnum: victoria cupidus potest timere. Nolite timere, inquit, pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Grex pusillus, mundo, magnus Deo: pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, & mansuetudinem christianam.

v. Iste est, &c.

LECTIO VIII.

Adjecit, quid faciendum sit regnaturis: Vendite, quae possidetis. Non potest dominari omnibus, nisi iis, qui propriis non tenentur. Dejecta mentis est, qui familiaris rei meminit, cum vocatur ad regnum; jacens animus plebeius nummulum thesauris regalibus anteponit. Pauper sensus parvis incubans, perdit magna: & inhians temporalibus, deserit sempiterna. Homo, tali monitu Christus te ditare voluit, non mudare: manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari, non vacuari sacculus imperavit: jussit te transferre, non perdere.

v. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

PLUS consilio Patris agit, quam jure dominantis. Inter insidias latronum, & tinearum morsus quare tua recondas, objurgat: per vigiles noctes, dies anxios, sollicita tempora ne tibi ipse facias, commoneris. Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, nescit quietem: & cui deest securitas quies perit; poena dives est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in caelo: hoc est dicere. Ubi ego sum, ibi ponite: date mihi, ego servo. Homo, da Patri, crede Deo: quia & heredi Patris, & Deo homini creditum non negabit: tenere tua non potest, qui sua dedit.

Te Deum laudamus.
DIE II. JUNII

Quarta die.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

LECTIO IV.

Quantum autem sit pietatis argumentum, quod Deus illum tantò magistratu dignum judicavit audi. Christus excitatus à morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset, Pe-

tre amas me? Isque respondisset, Tu Domine scis quod amo te, dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solum ut nobis certissimè declararet, quantòperè ipsum diligeret Petrus: verumetiam, ut palam faceret, quantam haberet benevolentiam ergà suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quarat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat.

y. Honestum fecit.

LECTIO V.

Nullum enim officium hoc Deo charius est, & ob id alicui dicit: Simon, Simon, expetivit te satanas, ut cribra ret te tamquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitudinis, curaque præmium mihi rependis? Eandem curam, quam nobis impendit, reposit. Nam & tu, inquit, aliquandò conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quæ perinde declararet, doceatque, quis sit fidelis, & amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illorum salute gerat sollicitudinem.

y.

y. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

UNÆ omnes audiant, & RÆ monachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus se ipsos mundo crucifixerunt, quò pro viribus Ecclesiarum præfectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quod nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis obijciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas sustinent, quibuscumque possuat rationibus auxiliantur, quamquam procul habitantes, & victus sors ipsis perisset, & tota in scopulum impigisset sapientia.

y. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri

Chrysologi.

Ex Sermone. 23.

Audistis hodie, quemadmodum Dominus pastoralis júbilo clangorem tubæ

coelestis adjunxit, ut diù inclinatas ovium mentes ad divina tolleret, coeleste protinus promoveret ad regnum. Acquisivit humilitas, superbia quod admisit: & grex pusillus ac mitis, totas & varias edomuit propria mansuetudine feritates: pusillus grex vicit ac fregit tot genera bestiarum, quot diversitates subdidit jugo Christi nationum.

y. Iste est, qui antè Deum.

LECTIO VIII.

Rex pusillus ac mitis diù devorari passus est, donec gentilibus sævitia sanguine satiata, vel carnibus, Evangelici pabuli suavitatem, & divini fontis fluentia degustans, totum contagium sæculi evitaret, & pastum: Lectio in hominem rediret ex bestia, qui ex homine fuerat dilapsus in bestiam. Hoc sensisse antè Prophetas, hoc Apostolos implese, hoc perituisse Martyres constat, attestante illo qui dicit: Propter te mortificamur tota die, æstimati sumus ut oves occisionis. Ut verò iste grex novi ordinis aggrediretur prælium, ubi vivit ille qui fuit occisus; imitatus est sum Regem, illum secutus est Agnum, qui sicut

S 2

ovis

ovis ad occisionem ductus est.

ꝛ. Sint lumbi.

Nona Lict. Ss. Marcell. & c.

DIE III. JUNII.

Quinta die.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Moralium S. Gregorii Papæ.

Derideretur iulii simplicitas, & c. ut in Breviario de Comuni Confess. non Pontif.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 12.*

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Unde supra.

SED audiamus jam, quid pusillo gregi talis promiserit pastor. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. O bonitas effusa! O inaudita pietas! O ineffabilis affectio! In societate census pastor oves assumit, atque ad consortium dominationis servos Dominus adsciscit: ad principatum regni Rex gregem populi totius admittit. Sic sic

dat, cui deficere census, cui regnum minui, vacuari potestas non potest largiendo.

ꝛ. Iste est qui ante Deum.

Post pauca.

LECTIO VIII.

ECCĒ qui dat, dare loquitur Patrem. Numquid largitatem suam denegat, sic dicendo? Absit; non potestatem minuit, sed pandit affectum, sic dicendo: non distantiam facit, sed Patris, suamque voluntatem monstrat, firmat unitatem. Quod autem dixit, Complacuit, & non dixit, Placuit; munus edocet Trinitatis: quia quod erga nos Filio placuit, hoc complacuit Trinitati.

ꝛ. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

POST tantam ergo Dominus largitatem, post suam gratiam tibi copiosius collatam, abjecta, & vilia peculia servitutis jubet abjicere regnatum. Vendite, quæ possideritis, & date eleemosynam. Plebeium cultum regia non admittit potestas, augustus honor non nisi diademate confertur, & purpura. Abjicere ergo debet habitum servitutis, qui se regem credit divinitus consecratum. Est consuetudinis, est ani-

animi felicitis, ut adscitus ad regnum, quod fuit proprium, quod privatum mox parentibus, mox propinquis, civibus indigentibus, liberaliter prorogare, ne sit mendicus animo, qui censu functus, & honore. Te Deum laudamus.

DIE IV. JUNII.

Sexta die.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Moralium Sancti Gregorii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

LECTIO IV.

Ene justis simplicitas, & lampas esse dicitur, & contempta: lampas, quia interius lucet; & contempta, quia exterius non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucescet ergo, & despicitur, qui flagrans virtutibus, adjectus estimatur. Sed usquequò lampas ista contemnitur, usquequò despicibilis habetur? Numquid non fulgorem suum nullatenus exerit, & numquam, quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit planè; nam protinus additur: Parata ad tempus statutum. Statutum quippe contemptæ lampadis tempus, est extremi iudicii prædestinatus dies, quo justus quisque, qui

nunc despicitur, quanta potestate fulgeat demonstratur.

ꝛ. Honestum fecit.

LECTIO V.

UNC enim cum Deo judices veniunt, qui nunc pro Deo injustè judicantur. Tunc eorum lux tanto latius emiccat, quantò eos nunc manus persequentium durius angustat.

Tunc reproborum oculis patecet, quod cœlesti potestate subnixi sunt, qui terrena omnia spontè reliquerunt. Undè electis Veritas dicit: Vos, qui

securi estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis, & vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël. Neque enim plusquam duodecim iudices illa interni consensus curia non habebit, sed nimirum duodenario numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulo divini amoris exciatus, hic possessa reliquerit, illic proculdubidò culmen iudicialiæ potestatis obtinebit.

ꝛ. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

INC est enim, quod de sanctæ Ecclesiæ sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando

sederit cum senatoribus terra. Hinc Isaias ait: Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eisdem seniores veritas non jam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos seruos, sed amicos meos. Quos Psalmista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcarent, protinus addidit: Nihilis confortatus est principatus eorum. Ac ne paucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantæ perfectionis agnoscimus; illic adijunxit: Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur. Quo itaque nunc per amore veritatis sese libenter humiliant, tot nunc in iudicio lampades coruscant.

v. Iste homo perfecit omnia, &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

¶ N illo tempore, dixit Jesus ad Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homil. S. Petri Chrysologi Undè supra.

¶ Ali ergo providentia Dominus, consilio tali, vitia, & caduca iuvat, ut vendamus, ut largiamur, ut donemus, qui in coelesti regno omnia, quæ in coelo, & quæ in terra sunt, volumus possidere. Sed si vis servare tuorum pretia prædiorum, & seculorum, fortè condita te delectant; fac tibi sacculos quales ille præcepit, qui jam cupiditatis tuæ custos est, & provisor. Denique ut vidit quod duritè dixit: Vendite, quæ possidetis; mox adiecit: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in caelis.

v. Iste est, qui antè Deum.

LECTIO VIII.

¶ Terum contristatus es: quia quod habes in caelis cogere collocare. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis: & magis Deo quam homini commenda. Sed si times ne quid inde præsumat, ne quid dispergat pietas largitoris, signa fidei annulo sacculos tuos, ut tali custode dormias tu securus: quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegare, qui tibi om-

omnia sua contulit, qui te regi- ni sui, & honore ditavit, & gloria.

v. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Ex Serm. 25. circa finem.

¶ N ovo modo, imò, coelesti modo, qui hunc audit, vendendo, comparat, recondit erogandos; dum amittit, acquirit. Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare sacculos divitiarum, condita permanere, qui dicit: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Ecce docet avaritiam, qui coepit suadere contemptum. Et qui thesaurizantes temporalitè arguebat, ad totum cupiditatis fomitem jubet sacculos sine fine perquiri. Christe, quò te pertrahit amor tuorum? Ut avarum lucrifacias, facis eum, quod desiderat, non quod oportet audire: sacculos imperas, ut avarus, dum consueta percurrit ad lucra, aut virtutem capiat, aut à virtute capiatur. Te Deum.

DIE V. JUNII.

Septima die.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 1. de S. Victore.

LECTIO IV.

¶ Sancti Ferdinandi vita, & gloria specialis, non tam

ad gloriam, quam ad virtutem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti planè, sed perversi est animi, antè quæ- rere gloriam, quam exercere virtutem; & velle coronari, qui legitime non certaverit. Vanum est vobis, inquit, ante lucem surgere. Ita est: frustra ad celsitudinem nititur gloriæ, qui prius non claruit virtute. Frustrà fatuæ virgines sponso obviam surgunt, quarum lampades extinguuntur: & ideo fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutis oleum non habentes.

v. Honestum fecit.

LECTIO V.

¶ Virtus gradus ad gloriam, virtus mater gloriæ est. Fallax gloria, & vana est pulchritudo, quam illa non parturivit. Sola est, cui gloria iure debetur, & securè impenditur. Sancto Ferdinando nec virtus, nec gloria deest: sed quemadmodum amba: res, & quo ordine in homine processerunt, id opere pretium intueri. Habemus enim, dilectissimi, in vita Ferdinandi, & quod dignè miremur, & quod salubriter imitemur. Tutius sanè amulanda solidiora, quam sublimiora, & quæ magis virtutem re-

redolent, gloriam minus. Studemus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus simulari, etsi volumus, non valemus.

v. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Aemulmur in viro sobrium victum, devotum affectum; æmulemur mansuetudinem spiritus, castimoniam corporis, oris custodiam, animi puritatem, ponere frænum iræ, & modum lingue, dormire parcius, orare frequentius, commonere nosmetipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occupare, æmulemur charismata meliora. Æmulemur, inquam, quod exitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim mellius. In his forma est, cui imprimamur: in miraculis gloria à qua reprimamur. Illa lætificent, ista ædificant: moveant illa, ista promoveant.

v. Iste homo perfectus.

IN III. NOCTURNO.
Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite ti-

mere pusillus grex: quia complacevit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Post supradicta.

Verè Pater es, ò Christe, qui cum tuis quibuscunque parvulis sic agis. Namque & nos interdum nostris parvulis petentibus noxia, ingerimus salutaria sub specie noxiorum, fallentes insipientiam, non decipientes affectum. Dixisti: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Sacculus cur paratur? Quid ibi claustra, ubi ipsa custos est innocentia? Ibi quid signaculum, ubi fraudis suspicio non habetur? Si & in caelo sacculus opus est, cura non amittitur, sed mutatur.

v. Iste est qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Domine, tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris; & idèò imputribiles in caelo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad caelum, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, & fac juven-
tibus Deo: quia votis tuis annuit divina majestas. Sed fac tibi sacculos erogando: quia quidquid pauper acceperit, Pat-

ce-

LECTIO IV.

caelestis suscipit. Et ubi recondit? In caelo, & ne fortè perdidisse te doleas, vèl usuram; centuplum in caelesti foenore recipies, quidquid in caelum paupere transmiseris perferente.

v. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Ura mundi centum ad unum. Deus unum accipit ad centum: & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitàm de cautione solliciti. Quare? Nonne homo homini exiguae charitatis obligatione constringitur? Deus tot, & tantis voluminibus caves, & debitor non tenetur? Sed dicis: Esto, quod debeas; quo exigente restituet? Seipso, quia non potest ille mentiri: idem ipse est, & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo. Crede homini Deo, quod tibi Deus dedit: majora reddere vult, cum vult debere largitor.

v. Te Deum laudamus.

DIE VI. JUNII.

In die Octava B. Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Sermone 2. de S. Victore.

Audete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salventur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropiavit Deo, ut multò plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplum: in caelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum. Quid enim quaerat sibi, qui nullus eget?

v. Honestum fecit illum Dominus.

LECTIO V.

Hec dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultemus, & lætemur in ea. Intuitus in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Ferdinandusposito corpore, tantò alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria sanctorum. Hodie despecto mun-

T

mundo, & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immetensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, & securitate quietus, securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, et si dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni! Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

✠. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Q Miles emerite, qui christianae militiae duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti! Respice ad imbelles, & imbeciles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spirituales nequitas tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Ferdinando, in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis re canere, te cõdere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum, favus distilans in labiis captivorum, mel & lac sub lingua eorum, qui tui

memoria delectantur. Eja ergo fortis athleta, dulcis parrone, advocate fidelis, exurge in adiutorium nobis; ut & nos de nostra erectione gaudeamus, & tu de plena victoria gloriesis.

✠. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus ad Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Ex Sermone 25. initio.

Hodie Dominus evangelizavit tibi gregis pusilla, & tenera primordia, quam blanda exhortatione sit consolatus, audivisti. Aufert spes anxias, duobios tollit eventus, omnemque propellit, & excludit timorem, quando in exordio ipsorum regnum nascentibus pollicetur. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebeio censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus? Satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad ege-

✠.

✠. Iste est qui ante Deum.

LECTIO VIII.

SED scire convenit Pater iste, qui est, vel qualis est, vel quod regnum suis filiis repromittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cum clamas: Pater noster, qui es in caelis. Qualis autem sit, ipsa operum magnitudine perdidisti. Ex nihilo fecit caelum, terram solidavit ex liquido; montes statuit ad scateram, maria intra legitimos terminos sola praecepti auctoritate conclusit. Verum si regni, quod promittit pusillis, desideras nosse qualitatem, ipse aperit, sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me; talium est enim regnum caelorum. Esse in caelo, mirum est: in caelo vivere, est majestatis.

✠. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Quid ergo cum terra illi, qui possidet caelum? Quid ille cum humanis, qui indeptus est jam divina? Nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis. Sed videamus, quod dat Pater tantus consilium regnaturis. Vendite, quae

possidetis, & date eleemosynam. Si victuros vos, si regnatos, si vos jam divites esse creditis in supernis, ubi futuri estis: vos illa, quae vestra sunt, jam praecedant: opes miserae misericordia compute: quae humanae sunt, in divina convertite. Te Deum.

DIE X. JUNII.

In Festo S. Primitivi Martyris. Cujus Corpus asservatur in hac Metropolitana Ecclesia.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, extra tempus Paschale.

Oratio, & Lectiones, ut in die Beati Philippi à Jesu, V. Februarii, pag. 10.

Intra Cathedrali dicit. Cread.

DIE XII. JUNII.

In Festo S. Joannis à Sancto Facundo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

ORATIO.

DEUS auctor pacis, & amator charitatis, qui Beatum Joannem Confessorem tuum mirifica dissidentis componendi gratia decorasti; ejus meritis, & intercessione concede:

T 2

ut

ut in tua charitate divina firmati, nullis à te tentationibus separemur. Per Dominum nostrum, &c.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Diocesis Burgensi, Legionensi, & Salmantina, Lectioes primi Nocturni: Justus si morte, de Communi.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes Sahaguni in Hispania nobili genere natus, parentes, cum diu prole carissent, piis operibus, & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit; nam è loco superiori ad ceteros pueros crebrè verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In patria Mönachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur; dum iis operam daret, curavit Pater, ut Parochus Ecclesiam administraret: quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob speciatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab

eoque Presbyter, & Canonicus factus multis beneficiis decoratus est. Sed relicta aula Episcopi, ut pro quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam sacello addixit, ubi sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum edificatione frequentèr concionabatur.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

Postea studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, & in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum verò in gravissimum morbum incidisset, ætioris disciplina voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantum habebat vestes, meliorem dedisset, ad Coenobium Sancti Augustini severiori disciplina tum maxime florens se continuit; in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiores antebat. Triclini cura cum ipsi demandata esset, vini dololum ipso attingente, omnibus

Mö-

Mönachis per annum abundè sufficit. Exacto tyrocini anno, Præfedi jussu munus concionandi suscepit. Salmantica id temporis adèd cruentis factionibus divina, humanaque omnia per mixta erant, ut singulis propè modum horis cardes fierent, & omnium ordinum, ac præsertim nobilium sanguine non viæ solum, & fora, sed templa etiam redundarent.

¶. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, &c.

LECTIO VI.

At Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum Principem graviter offendit, quòd illius in subditos sævitiam increpasset. Qua de causa equites duos immissi, qui eum in itinere conföderent. Jamque ad ipsum appropinquerant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore percussus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti poenitens incolumitati redditus est. Fac-

tiosi etiam homines, cum eum fustibus pèterent, brachia diringere, nec antè reddite vires, quàm delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum sacrum faceret, presentem contere, atque ex ipso divinitatis fonte celestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu præagire frequens illi fuit. Fratrisque filiam septennem mortuam exivitavit. Denique mortis die prænuntiato, & Ecclesiæ Sacramentis devotissimè susceptis, extrèmmum diem clausit, multis antè, & post obitum miraculis gloriosus. Quibus ritè probatis, Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

¶. Iste homo perfecit omnia, &c.

Lectioes tertii Nocturni Homilia Sancti Gregorii Papæ, super Evangel. Sint lumbi vestri præscindi, de Communi Confessoris, non Pontif. primo loco.

Missa: Oe just, de eodem Communi.

DIE XV. JUNII.

In Festo S. Viti, & Sociorum Martyrum, Cujus Reliquia asservatur in hac Metropolit. Ecclesia.

Du-

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, extra tempus Paschale.

ORATIO.

DA Ecclesia tua, quesumus Domine, Sanctis martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia, intercedentibus, superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere: ut prava despiciens, quæcumque recta sunt, libera exerceat charitate. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectio quarta, & quinta ut in Breuiario, sexta Sermo Sancti Augustini Episcopi Quotiescumque Fratres Charissimi, ut in Communi plurimorum Martyrum.

Missa: Lætabitur, ut in Communi unius Martyris. Et dicitur Credo intra Cathedral.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 10.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. in Luc. 10. cap. 42. paulò antè finem.

UT in audiendo quisque vel spernendo evangelii prædicatore, non viles quisque personas, sed Dominum Salvatorem, imò ipsum Patrem spernere se, vel audire disceat, ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Qui proculdubio in discipulo magister auditur, & in filio pater honoratur. Potest & ita intelligi: qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia & ipse pro his formam servi, & pauperis habitum suscepit.

¶ Propter testamentum.

LECTIO VIII.

REversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam decemonta subijciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus, vide quid audiunt. Et ait illis: Videbam satanam, sicut fulgur de cælo cadentem.

Non

Te Denn.

DIE XVI. JUNII.

In Festo S. Joannis Francisci Regis Confessoris.

¶ Semiduplex.
Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui ad plurimos pro salute animarum perfectos labores Beatum Joannem Franciscum Confessorem tum mirabili charitate, & invicta patientia decorasti: concede propitius; ut ejus exemplis instructi, & intercessionibus adjuti æternæ vitæ præmia consequamur. Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ioannes Franciscus Regis nobili genere natus in Opidulo Narbonensis Gallie, cui nomen Foscoopertus eximie sanctitatis à teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, & modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimo nono, humilitate obedi-

Non modò video, sed priùs videbam, quando corrui. Quod autem ait: Sicut fulgur, vel præcipitem de supernis ad ima lapsum significat; vel quia dejectus, adhuc transfiguratur se in Angelum lucis.

¶ Sancti mei.

LECTIO IX.

ECCE dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones. Hoc est, omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi. Quamvis & ad litteram redissimè possit accipi: siquidem & Paulus à vipera invasus, nihil adversi patitur. Hoc sanè inter serpentes, quident; & scorpiones, qui cauda nocent, distare arbitror: quod serpentes apertè sævientes, scorpiones clanculo insidiantes, vel homines, vel demones significant. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venena prave persuasionis objiciunt: scorpiones, qui consummatas virtutes ad finem vitare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere: quia spiritus ejicere, sicut & virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit.

dientia, charitate, odio sui, ceterisque vitæ religioſis virtutibus excellunt. Absolutis ſtudiis, totum ſe procurandæ animarum ſaluti penitus devovit. Aſperos Vivarienſium, Velaunorum, & Forenſium montes, & ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque ferè perpetuis horridos, eorumque colonos inſcitia, ruſticitate, barbaria intractabiles ſuſcepit excolendos, eo ſucceſſu, ut innumerabiles homines, aut calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos ad catholicam fidem, & ad chriſtianam pietatem traduxerit.

g. Honèſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeducoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

ŷ. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. * Et dedit illi.

LECTIO V.

C Ampeſtribus Miſſionibus hyberno tempore perfunctus, æſtivo revertebatur Anicium, ibique in Noſocomiis, & in carceribus, in privatis ædibus in compitis, ac templis omne hominum genus, omnibus omnia factus blebatur. Pauperum greges

-nibus

corrogatis undique ſubſidiis, præſertim cùm sæviret famēs, multiplicato etiam non ſemel per miraculum frumento, ſuſtentabat. Unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiſis hominibus, & perditis præſertim mulierculis é vitiorum coeno educendis, vix credibile eſt quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto ſemper, & alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo sæpè admonitis, alapis ori impactis, & fuſtibus corpori. Graſſante peſte, inſirmos eo morbo laborantes ſedulò inviſens, ardenti reſciebat charitate. Ergà alios blandus, ac beneficus, in ſe ipſe sæviebat acerrimè, aſperis cilicis, ferreis catenis, eruentis flagellationibus, ſomnum breviter in nuda tabula, aut humi capens, ſemper abſtemjum, vilisſimoque ſemper viſitans cibo, & ad eò tenui, ut accende morti potius, quàm ſuſtentandæ vitæ ſufficeret.

g. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: gloriã gloriã induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

ŷ. Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lec-

LECTIO VI.

D Ivino amore ſic erat incensus, ut illum unum ſpirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat celeſtibus affluens delictis, & extrà ſe sæpè raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut ſacrum, quo efferveſcebat, ignem etiam in adſtantes diſtunderet. Miraculis, aliisque donis ſupernaturalibus mirè claruit. Tandem vocatus ad præmia laborum, in Viennensis Diœceſis Pago, cui nomen eſt Laloveſcus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cùm sæviret hiems frigidiffiſſima, celeſtibus recreatus illustrationibus ad æterna gaudia invitatus, ſpiritum Creatori reddidit anno millesimo ſexcentimo quadreſimo, die trigeſima prima Decembris, vitæ ſuæ quadreſimo quarto. Ejus ſepulchrum incredibili populòrum perſpexerimus montes undique confluentium concurſu, ob ſanctitatis, & miraculorum famam, quæ maximè percrebreſcebat, ſumma devotione eſt frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Joannem

Franciſcum anno millesimo ſeptingenteſimo decimo ſexto Beatorum Faſtis adſcripſit. Clemens verò Duodecimus anno millesimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſeptimo novis indies fulgentem Miraculis in Sanctorum album ritu ſolemni retulit decima ſexta Junii die, quàm ejuſdem poſteà celebranda Feſtivitati Benediclus Decimus quartus assignavit.

g. Iſte homo perfecit omnia quæ locutus eſt Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex omnibus Gentibus.

ŷ. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad celeſtia regna. Quia te Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi veſtri præſcincti.

Miſſa: Os juſti, de Communi Confessoris non Pontif.

DIE XIX. JUNII.

In Feſto S. Gaudentii Martyr. Cujus Reliquia aſſervatur in Eccleſia Cathedr. Angelop.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus, Prim. loco.

U

Lec-

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Sermo
Sancti Augustini Episc. Trium-
phalis.

In tertio Nocturno Homilia
in Evangelium: Si quis vult
Nona Lectio Ss. Geruasii, &
Protasii, & commemoratio in
Laudibus, & in Missa, quae est:
In virtute, cum dicto Evangel.
& in Matrice dicitur Credo.

DIE XX. JUNII.

In Festo S. Juliane Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virgi-
num, exceptis iis, quae hic pro-
pria ponuntur.

Ad Vesper. & ad Matut.

HYMNUS.

Celestis Agni nuptias,
O Juliana, dum peris,
Domum paternam deseris:
Chorumque ducis Virginum.

Sponsumque suffulsum Cruci
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem.

Quin septiformi vulnere
Fles ad gena Desparat;
Sed crescit infussa fletu,
Flammaeque tollit charitas.

Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, & nutrit Deus,
Dapeni supernam porrigens.

Aeternae renim Conditor,

Aeternae Fili par Patri,

Et par utrique Spiritus

Soli tibi sit gloria. Amen.

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Julia-
nam Virginem tuam ex-
tremo morbo laborantem pre-
tiosio Filii tui corpore mirabi-
liter recreare dignatus es: con-
cede quaesumus, ut ejus inter-
cedentibus meritis, nos quoque
eodem in mortis agone refecti,
ac roborati ad coelestem patri-
am perducamur. Per eum-
dem Dominum nostrum Jesu-
m Christum. &c.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Uliana ex nobili Falconeria
familia, clarissimo Patre,
qui templum Desparae ab An-
gelo salutata aere suo magnifi-
cè à fundamentis Florentiae,
ut nunc visitur, erexit. Matre
Reguardata, ambobus jam se-
nescentibus, ac ad id tempus
sterilibus, nata est anno millesimo
ducentesimo septuagesimo.
Ab incunabulis non exi-
guum futurae sanctitatis speci-
men dedit; vagientibus quip-
pe labris, suavissima Jesu, &
Mariae nomina ultrò proferre

au-

audita est. Paeritiam postmo-
dum ingressa totam se chris-
tianis virtutibus mancipavit,
in quibus adeò excelluit; ut
Beatus Alexius patrius, cujus
instituti, ac exemplis instrue-
batur, Matri dicere non dubi-
taverit, ipsam non foeminam
peperisse, sed Angelum; nam
ita modesto vultu, animoque
ab omni, vel levissima erroris
macula pura fuit, ut oculos
nunquam in toto vitae cursu ad
hominis faciem intuendam
crexit; auditoque peccati vo-
cabulo contremuerit; imò
sceleris narratione percussa,
illuc propè exanimis corruerit.
Expleto nondum decimo
quinto aetatis suae anno, re fami-
liari, licet opulenta, terrenis-
que posthabitis nuptiis,
Deo virginitatem, in manibus
Diy Philippi Benitii solem-
niter vovit, ab eoque omne
nium prima religiosum Man-
telatarum habitum, ut dicitur,
sumpsit.

Propter veritatem, &
mansuetudinem.

LECTIO V.

Ulianae exemplum secuta
sunt plurimae ex nobiliori-
bus familiis foeminae ac Mater
ipsa filiae sese religiose insti-
tuendam dedit, ita ut, aucto

paulatim numero, ordinem
Mantelatarum instituerit, ac
illi pie vivendi leges summa
prudencia, ac sanctitate tradi-
derit. Ejus virtutes cum opti-
mè perspectas Divus Benitius
haberet, morti proximus, nulli
melius, quam Julianae, non
foeminas tantum, sed & totum
Servorum Ordinem, cujus Pro-
pagator, & Moderator extite-
rat, commendatum voluit. Ven-
num ipsa demissè semper de se
cogitabat, & cum ceterarum
esset magistra, in re quaque
domestica, licet vili, sororibus
sceleris narratione percussa,
illuc propè exanimis corruerit.
Expleto nondum decimo
quinto aetatis suae anno, re fami-
liari, licet opulenta, terrenis-
que posthabitis nuptiis,
Deo virginitatem, in manibus
Diy Philippi Benitii solem-
niter vovit, ab eoque omne
nium prima religiosum Man-
telatarum habitum, ut dicitur,
sumpsit.

Propter veritatem, &
mansuetudinem.

LECTIO VI.

Ulianae exemplum secuta
sunt plurimae ex nobiliori-
bus familiis foeminae ac Mater
ipsa filiae sese religiose insti-
tuendam dedit, ita ut, aucto

U

2

34.

W. Dilexisti iustitiam.

LECTIO VI.

DUra huiusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo in gravescente, cum septuagesimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiis constituta Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos, & mirum! Eodem temporis momento, divinus Panis disparuit, & Juliana sereno, ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tandi fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ Christi Crucifixi effigiem representabat. Huius prodigii fama cæterorumque miraculorum, non Florentiæ tantum, sed totius Christiani

Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor propè integra sæcula ad hæc aucta est, ut tandem Benedictus Papa decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum iusserit. Clemens verò duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem, Sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

W. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelio. Simile erit regnum celorum, &c. ut in Communi Virginum.

Missæ de Communi Virginum: Dilexisti

DIE XXI. JUNII. In Festo S. Aloysii Gonzagæ Confessoris.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, qua sequuntur.

ORATIO.

Cœlestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio, miram vitæ innocentiam pari cum poenitentia sociasti; ejus meritis, & precibus concede, ut in-

innocentem non secuti, poenitentem imitemur. Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Libro Ecclesiastici: Beatus vir, de eodem Communi.

IN H. NOCTURNO.

LECTIO VI.

A Loysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, prius cælo, quam terris nasci visus; primam illam gratiam tam constantè retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctorum. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cepit ætate illa tam fortiter comprimere, ut nè primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam oculos præcipue, ita cohibuit, ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum

Principis ephebos serè quotidie salutavit; sed à Matris etiam vultu continere. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

W. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

LECTIO VII.

A Dicit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejuniium videri potest; cum ejus prandia ferè vix unciam æquarent. Sæpè etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, ciliis equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eò etiam, ut citius ad otandum excitaretur. Magnam quippè noctis partem, summa etiam hieme, solo tectus indusio, positus humi genibus, vel

præ

præ languore jacens ac pronus, in coelestium contemplatione traducebat. Interditi quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus, donec unam saltem animo nusquam distracto percussisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis; imò perpetua velut extasi in Deo defixa. Et demum ut unicè adhaereret, victo post triennale acerrimum certamen Patre, & aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam coelesti voce Matrini fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

¶ Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

¶ Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum.

LECTIO VI.

IN tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi coepit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem à divinis rebus tantisper aver-

tere, occurrentem sibi ubique Deum irritò conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quarto, & vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis caedi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta fuit gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset; ipsumque sanctorum testimonia insignem, & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis Anglicum Juvenem adscripsit, atque innocentem, & castitatis exemplar simul, & patronum studiosæ præsertim juventuti dedit.

¶ Iste homo...
IN III. NOCTURNO...
LECTIO Sancti Evangelii secundum Matth. Cap. 22. v. 29.

LECTIO VII.

IN illo tempore: respondens Jesus, ait Sadduceis: Er-

ratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei in resurrectione enim, neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis

Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

Virginitas est bona: id ergo quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & istud tibi assentior: ac si libet, illud adjungam, tantò nuptiis eam præstare, quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli, antecellunt; ac si quid præterea audendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne, & sanguine coagmentati sunt: in terris præterea non commorantur, non cupiditarum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus: non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

¶ Iste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Humanum genus, cum natura beatis illis men-

tibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum virgo. Quod si virgines, quandùm corporis onere deprimentur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu, & corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? Quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos in corporeis mentibus exequat?

¶ Sint lumbi vestiri præcincti.

LECTIO IX.

QUA enim, queso, referre ab Angelis Elias, Eliseus, Joannes, veri illi virginitatis amatores; nulla, nisi quòd mortali natura constabant. Nam cetera si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperientur, quam beata illæ mentes: & idipsum, quò inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ii, qui

qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum laudamus.

Missa propria.

DIE XXII. JUNII.

Pro Archiepiscopatu.

In Fæsto Sancti Paulini Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

Oratio: Da quæsumus, Omnipotens Deus, ut in ejus fæsto.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectio quarta, & quinta ipsius Sancti, ut in Breviario: sexta Sermonis Sancti Maximi, ut in eodem Communi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelio. Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis.

7. Amavit eum.

Missa: Sacerdotes tui.

FESTA JULII.

DIE VII. JULII.

In Fæsto Sancti Firmini Episcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea que sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui per fidei præconium, & passionis agonem Beatum Firminum Episcopum, & Martyrem immortalitatis laurea coronasti: concede propitius; ut eujus celebramus triumphum, assequamur, & præmium. Per Dominum nostrum

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Firminus Pompelonæ nobilibus parentibus Firmo, & Eugenia natus, una cum illis à Beato Saturnino Episcopo Tolosano baptizatus est; à quo & Honesto Presbytero, ut Christiana Religione imbueretur, traditus, tantum in ea profecit, ut regiones circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ sanctitate illustraret. Episcopus Pompelonensis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apostolicum se accingens, cum intelleret, per universam Galliam inferri sævam Christiani persecutionem, Pompelona discedens, multas Galliarum vrbes perlustravit: atque

ab

ab Idolorum cultu innumeram multitudinem Agennensium & Andegavensium ad Christi fidem convertit, Domino ejus doctrinam multis miraculis confirmante.

7. Honestum fecit.

LECTIO V.

INDE Bellocacum petens, cum pro extirpanda Idololatriæ superstitione plurimum laboraret, à Valerio Praside comprehensus, & flagellis usque ad necem cæsus, in carcere conjectus est. Sergio autem Valerii successori reservatum, eo loco inediæm & squallorem diu patienter tulit: sed vi à Populo liberatus, in ea Civitate diutius prædicavit. Ecclesiam in honorem Protomartyris Stephani, aliasque nonnullas construxit. Inde Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum spatio, multis editis miraculis, tria hominum millia ad Christi fidem convertit, sacroque Baptismate abluit. Porò Sebastianus & Longinus Præsides, cum certo scirent, Firmini predicatione multas suæ Provinciæ vrbes, idolis contemptis, Christum colere, Treviris Ambianum quam celerrimè advenerunt, & Firminum graviter objur-

gatum, quòd contra Imperialia edicta novam Religionem induceret, in carcerem detrudunt. At Populi seditionem veriti, intemptæ noctis silentio eum capite plecti jussurunt, septimo Kalendas Octobris.

7. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine.

LECTIO VI.

EJUS corpus Faustinianus Senator, qui ab ipso Firmino fuerat lavacro Baptismatis regeneratus, clam sepelevit. Quod ibi lateit usque ad Theodoricum Regem; quo tempore Salvius Venerabilis Ambianensium Antistes assiduis precibus à Deo impetravit (ingenti super sepulchri locum lumine radiante, & ex eodem suavissimo odore ad vicina usque Oppida fragran- te) Sancti Martyris reliquias sibi revelari. In quarum translatione elementa etiam ipsa visa sunt ei obsequium præstitisse. Nam Idibus Januarii cum hiems esse horrida, subito omnes Regionis arbores floribus, & foliis virentibus vestita, prata liliis ac rosis plena omnibus arridebant. Denique multi agroti & infirmi ob merita Sancti Firmini illa die

in-